

وَلَقَدْ عَبَسَ وَتَوَلَّىٰ ۖ
أَشْجَاوًا أَتَىٰ فِي الْغِيظِ
وَاجْتَبَىٰ ۖ وَتَوَلَّىٰ وَوَجَّ
حَدًّا ۖ كَذًا ۖ يَخْمَرُ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

به اسم الله رحمان رحیم

عَبَسَ ۖ وَتَوَلَّىٰ ۙ ۱ أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَىٰ ۙ ۲
وَمَا يَدُرُّكَ لَعَلَّ يَسْكَرُ ۙ ۳

عبوس کرد و عقب شد* که آمد نزدش نابینا* و چه کنی درک شاید او شود پاک*

(۱) این آیات وقتی نازل شد که عبد الله ابن ام مکتوم بیان حضرت پیغمبر ﷺ را قطع و باعث برآشفستگی او گردید.

أَوَيْدًا كَرَفْتَنَفَعَهُ الذِّكْرَى ٤ ٥ أَمَّا مَنِ اسْتَعْنَى ٥ فَأَنْتَ لَهُ

یا شود متذکر و کند نفع او را ذکر. * اما آنکه کرد استغنا * باز تو او را

تَصَدَّى ٦ ٧ وَمَا عَلَيْكَ إِلَّا يَرْكَبُ ٧ وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَى ٨

شده تصدی * و نیست بر تو که نشود پاك. * و اما آنکه آمد نزدت با سعی *

وَهُوَ يَخْشَى ٩ فَأَنْتَ عَنْهُ تَكْفَى ١٠ كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ ١١ فَمِنْ

و او داشت ترس * باز تو از او شدی بی اعتنا * نی! اینست تذکار * هر که

شَاءَ ذِكْرَهُ ۱۲ فِي صُحُفٍ مُّكْرَمَةٍ ۱۳ مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ ۱۴ بِأَيْدِي

خواهد متذکرش شود * در صحف مکرم * مرفوع مطهر * با دستان

سَفَرَةٍ ۱۵ كِرَامٍ بَرَرَةٍ ۱۶ قُتِلَ الْإِنْسَانُ مَا أَكْفَرَهُ ۱۷ مِنْ أَيِّ

نویسندگان * کرام و نیکو. * هلاک باد انسان چه کردش ناشکر. * از چه

شَيْءٍ خَلَقَهُ ۱۸ مِنْ نُطْفَةٍ ۱۹ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ ۱۹ ثُمَّ السَّبِيلَ

شیئی خلق کرد او را * از نطفه. خلق کردش باز مقدرش * باز سبیل را

يَسْرَهُ ٢٢ ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ ٢٣ ثُمَّ إِذَا شَاءَ انشُرَهُ ٢٤ كَلَّا لَهَا

کرد آسان براو* باز داد موت او را و کرد در قبرش* باز که خواهد کند زنده اش.* نه! کجا

يَقْضِ مَا أَمَرَهُ ٢٣ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ ٢٤ أَنَا صَبَبْنَا

داد انجام آنچه شد امر باو.* بکند نظر انسان به طعام خود* ما ریختیم

الْمَاءَ صَبًّا ٢٥ ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا ٢٦ فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ٢٧

آب را ریزان* باز شق کردیم زمین را شق* باز نبات کردیم آنجا حبه*

وَعِنَبًا وَقَضْبًا^{۲۸} وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا^{۲۹} وَحَدَائِقَ غُلَبًا^{۳۰} وَفَاكِهَةً

و انگور و سبزیجات * و زیتون و خرما * و باغ های غلو * و میوه

وَأَبْنَاءَ مَتَاعًا^{۳۱} لَكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ^{۳۲} فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاعَةُ^{۳۳}

و علف * متاع برایشما و انعام شما. * وقتی بیاید صدای کرکننده *

يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنَ أَخِيهِ^{۳۴} وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ^{۳۵} وَصَاحِبَتِهِ وَ

روزیکه کند فرار مرد از برادر خود * و مادر خود و پدر خود * و همسر خود و

بَنِيهِ^ط ۳۶ لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ^ط ۳۷ وَوَجْوهُ

اولاد خود * هر مردی از آنها را امروز حالست بخود پیچانده. * روی هائی

يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ^ط ۳۸ ضَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ^ط ۳۹ وَوَجْوهُ

آنروز تابان * خندان و شادمان * و روی هائی

يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ^ط ۴۰ تَرْتُهُمُ قَتْرَةٌ^ط ۴۱ أُولَئِكَ هُمُ

آنروز برآنست غباری * بپوشاند آنرا سیاهی. * آنها بودند

٧ عبس ٨٠ عمّ ٣٠ منزل ٧

الْكُفْرَةُ وَالْفَجْرَةُ ٤٦

كافران فاجر^١ *